

Nr 585

Av herr **Anderson** i Sundsvall **m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 128, med förslag till lag angående ändring i lagen den 29 juni 1946 (nr 431) om folkpensionering m. m.*

I proposition nr 128 anhåller Kungl. Maj:t om bemyndigande att utfärda särskilda föreskrifter angående det belopp, med vilket kommunalt bostadstillägg må utgå till folkpensionär, som är bosatt i ålderdomshem eller därmed likställt hem.

När riksdagen år 1952 beslöt, att de allmänna och särskilda bostadstilläggen fr. o. m. ingången av år 1954 skulle ersättas med kommunala bostadstillägg, gav riksdagen kommunerna fria händer, när det gällde att bestämma de grunder, efter vilka bostadstilläggen skulle utgå, däri inbegripet de belopp, varmed bostadstilläggen skulle utgivas. Beträffande reglerna för inkomstprövningen och pensionärens bosättningsort fick dock avvikelser från folkpensioneringslagens bestämmelser icke göras.

Anledningen till att Kungl. Maj:t nu vill begränsa kommunernas handlingsfrihet är den, att — såsom departementschefen anför — »det ej kan anses tillfredsställande om det i fråga om bostadstilläggen för de på ålderdomshem intagna saknas möjlighet för staten att ingripa återhållande».

I propositionen lämnas icke någon uttömmande redogörelse över hur bostadstilläggen utformats för ålderdomshempensionärerna. Det anföres endast att kommunerna vanligen uppställt samma regler för dessa som för andra tilläggsberättigade pensionärer, men att mindre antal kommuner har särbestämmelser för de förra.

För att vinna enhetlighet har pensionsstyrelsen i meddelande till pensionsnämnderna förklarat att styrelsen i princip icke kunnat godkänna att bostadstillägget i förevarande fall beräknades efter en högre bostadskostnad än 500 kronor per år. I enlighet därmed har pensionsstyrelsen ändrat pensionsnämndernas beslut i de fall, då dessa beräknat bostadstillägget för pensionär på ålderdomshem efter en högre bostadskostnad än angivna 500 kronor. De flesta pensionsnämnder synes ha godtagit styrelsens ändringsbeslut, under det att ett mindre antal har anfört besvär över detsamma hos Kungl. Maj:t. Kungl. Maj:t har i flertalet fall fastställt pensionsstyrelsens beslut.

I ett fåtal fall — det gäller enligt uppgift tre kommuner — har Kungl. Maj:t emellertid icke ansett sig kunna följa pensionsstyrelsen, eftersom ett beslut i den riktningen skulle direkt strida mot berörda kommuners i laga

ordning fastställda grunder för bostadstilläggen. Dessa ärenden har därför ännu icke avgjorts. Departementschefen anför härom, att en tillämpning av pensionsstyrelsens begränsningsregel i dessa fall synes förutsätta en ändring i folkpensioneringslagen på denna punkt. Av denna anledning anhålles alltså i propositionen att Kungl. Maj:t måtte erhålla fullmakt att utfärda föreskrifter, som skulle medge rätt för Kungl. Maj:t att i detta avseende ändra kommunernas beslut.

Enligt vår uppfattning är det icke motiverat att på de grunder, som anföres i propositionen, meddela Kungl. Maj:t det begärda bemyndigandet. Vi vill i detta sammanhang anföra att i propositionen icke lämnas någon vägledande redogörelse för hur det nu tillämpade systemet fungerar. Därest de ifrågasatta föreskrifterna skulle utformas i nära anslutning till den av pensionsstyrelsen praktiserade regeln, är det knappast troligt att enhetlighet vinnas, eftersom kommunernas grunder för bostadstilläggen i mer än ett avseende är mycket olika utformade. Den av pensionsstyrelsen angivna bostadskostnaden, 500 kronor per år, grundar sig dessutom, såvitt vi kunnat finna, icke på någon utredning, som utvisar de verkliga bostadskostnaderna, utan torde helt grunda sig på en uppskattning av bostadsvärdet. Slutligen förefaller det icke osannolikt att en nedprutning av bostadstilläggen för pensionärerna på ålderdomshemmen kan komma att stimulera till en nedprutning av bostadstilläggen även för andra i kommunen bosatta folkpensionärer.

På grund av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 128 måtte avslå det av Kungl. Maj:t under 7 § i lagen om folkpensionering begärda bemyndigandet att på det sätt som i propositionen föreslagits maximera de kommunala bostadstilläggen till folkpensionär, som är bosatt i ålderdomshem eller därmed likställt hem.

Stockholm den 29 mars 1955

John R. Anderson
Sundsvall

Sigfr. Nordkvist

Martin Larsson